حذیفة بن یمان درحالی نزد عثمان رضی الله عنه آمد که عثمان مشغول تجهیز اهل شام برای نبرد ارمنستان و تجهیز اهل عراق برای نبرد آذربایجان بود؛ اختلاف مردم در قرائت قرآن حذیفه را ترسانده بود.

از ابن شهاب روایت است که انس بن مالک به او گفت: حذیفة بن یمان درحالی نزد عثمان رضی الله عنه آمد که عثمان مشغول تجهیز اهل شام برای نبرد ارمنستان و تجهیز اهل عراق برای نبرد آذربایجان بود؛ اختلاف مردم در قرائت قرآن حذیفه را ترسانده بود، از این رو حذیفه به عثمان گفت: ای امیر مؤمنان امت را دریاب پیش از آنکه همانند یهود و نصاری در کتاب خویش اختلاف نمایند. این بود که عثمان شخصی را نزد حفصه فرستاد که: «صحیفه ها را نزد ما بفرست تا از روی آن نسخه برداری نموده و سپس نزد شما بازگردانیم». و حفصه رضی الله عنها آن صحیفه ها را برای عثمان رضی الله عنه فرستاد و ایشان به زید بن ثابت و عبدالله بن زبیر و سعید بن عاص و عبدالرحمن بن حارث بن هشام دستور این کار را داد و آنها نسخه برداری نمودند. و عثمان به آن سه قریشی گفت: «اگر در چیزی از قرآن با زید بن ثابت اختلاف نمودید، آن را به زبان قریش بنویسید، زیرا قرآن به زبان قریش نازل شده است». و آنها چنین کردند و مصاحفی را نسخه برداری نمودند. و عثمان صحیفه ها را به حفصه بازگرداند و به هر سرزمینی نسخه ای را فرستاده و دستور داد تا هر صحیفه یا مصحفی جز این مصاحف سوزانده شود.

[صحیح است] [به روایت بخاری]

حذیفه بن یمان رضی الله عنهما درحالی نزد عثمان رضی الله عنه آمد که عثمان مشغول تجهیز اهل شام و اهل عراق برای نبرد ارمنستان و آذربایجان و فتح این دو منطقه بود؛ حذیفه اختلاف مردم در قرائت قرآن را شنیده بود؛ چنانکه برخی بنا بر قرائت ابی بن کعب می خواندند و برخی بنا بر قرائت ابن مسعود؛ تا جایی که نزدیک بود میان آنها فتنه و درگیری روی دهد. حذیفه که از این مسئله ترسیده بود نزد عثمان آمد و گفت: ای امیر مؤمنان مردم را دریاب پیش از آنکه درباره ی قرآن با یکدیگر اختلاف نمایند، آنگونه که یهود و نصاری در رابطه با تورات و انجیل اختلاف نموده و آن را تحریف کردند و چیزهایی از آن کم کرده و به آن افزودند. قرآن در آن زمان در چند صحیفه گرد آوری شده بود و در یک مصحف خاص و واحد نبود. بنابراین عثمان قاصدی را نزد ام المؤمنین حفصه رضی الله عنها فرستاد و از او خواست تا صحیفه هایی را که قرآن در آن نوشته شده بود برای ایشان ارسال کند، تا آنها را در چند نسخه نسخه برداری نماید و سپس صحیفه های ایشان را بازگرداند. صحیفه ای که نزد حفصه رضی الله عنها بود، همانی بود که ابوبکر و عمر رضی الله عنهما دستور داده بودند تا قرآن در آن جمع آوری شود. به این ترتیب بود که عثمان رضی الله عنه قرآن را در یک مصحف گرد آوری نمود. تفاوت مصحف ایشان با صحیفه هایی که در زمان ابوبکر رضی الله عنه گردآوری شد، در این بود که صحیفه های زمان ابوبکر رضی الله عنه عبارت از ورق هایی بود که قرآن در آن گردآوری شده بود و سوره ها به صورت جدا و هر سوره با آیاتش مرتب و جدا از سوره ی دیگر بود. اما برخی پشت سر برخی دیگر نیامده بود و چون نسخه برداری شد و پشت سر هم و مرتب ذکر شد، تبدیل به یک مصحف گردید و این کار در زمان عثمان رضی الله عنه صورت گرفت. بنابراین حفصه صحیفه ها را برای عثمان فرستاد و ایشان زید بن ثابت و عبدالله بن زبیر و سعید بن عاص و عبدالرحمن بن حارث بن هشام رضی الله عنهم را مأمور نسخه برداری از صحف در مصاحف نمود. از میان این جمع، زید بن ثابت انصاری بود و سایر آنها قریشی بودند و عثمان رضی الله عنه به آن سه قریشی گفت: «اگر با زید بن ثابت در چیزی از قرآن اختلاف نمودید، آن را به زبان قریش بنویسید، زیرا قرآن به زبان آنها نازل شده است». و آنها چنین کردند و به این ترتیب صحف را در مصاحف نسخه برداری نمودند. و در نهایت عثمان رضی الله عنه صحیفه های حفصه رضی الله عنها را به ایشان بازگرداند و به هر ناحیه ای نسخه ای از نسخه های مذکور فرستاد و دستور داد تا صحیفه ها یا مصحف های دیگر را

بسوزانند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10575